POSMRTNÁ PREDACE

JE LIBO DRSNÝ NOIR?

NĚKOMU JSOU OSUDEM ŽENY. JINÉMU DROGY A DALŠÍMU ZASE TŘEBA CHLAST. VINCENT KRHAVÝ JE VÁLEČNÝ VETERÁN A SOUKROMÝ VYŠETŘOVATEL, PRO KTERÉHO JEDEN PANÁK NIKDY NENÍ POSLEDNÍ. JENŽE V ŽIVOTĚ KAŽDÉHO DETEKTIVA PŘIJDE PŘÍPAD, PO KTERÉM UŽ NIC NENÍ JAKO DŘÍV. A TEN VINCENTŮV, ZDÁ SE, NASTAL PRÁVĚ TEĎ. text **Michaela Merglová**

Vincent Krhavý se neprozřetelně rozhodl kývnout na kšeft, aniž si o něm dopředu zjistil všechny detaily. Jenže kombinace alkoholu a peněz byla tak lákavá… A tak dřív, než se stihne vyspat z kocoviny, sedí najednou po solidní nakládačce ve vlaku ve společnosti robota Lva, který má za úkol dohlédnout, že Vincent splní to, co slíbil, a pokud ne, vymlátit z něj duši. Vincentovi tak nezbývá než sekat latinu. Nebo se o to aspoň pokusit. Nakonec, na pohled se všechno jeví jako jednoduchá prácička – je potřeba najít jednoho stařík a, Karla Zlámala, kterého si pak jeho synátor bude moci sám odrovnat. To by ovšem ta prácička neměla být v pekle na zemi. Vítejte v Odpočinku, místě, kterému vládnou nesmrtelní důchodci…

OBÁLKA JE ZÁKLAD

Obálku ke knize připravovala česká kreslířka a ilustrátorka Jana Yuffie Kilianová. Není to poprvé, co s Koubkem spolupracuje – jejich vůbec prvním společným projektem byl satirický komiks *Korektor*, který byl publikován v roce 2014 a pojednával o muži, jehož denním chlebem je opravování cizích paskvilů. Spolupráce mezi nimi ovšem neskončila a obě předchozí Koubkovy knihy, *Čepel entropie* i *Organická oprátka*, nesou obálky s použitím její kresby. Kočka Lžička, která vystupuje v knize *Posmrtná predace*, je zároveň i na obálce knihy a je nakreslená podle skutečné předlohy – kočička Lžička žije u Viléma Koubka doma. Sám ale přiznává, že povahově napsal její literární dvojnici spíše podle kočky Eli, která patří jeho přítelkyni.

ODPOČINEK

Odpočinek je místo, které hlavní hrdina označuje jako peklo na zemi, což je v mnoha ohledech velice přesný popis. Z dostupných informací pro veřejnost se však člověk dozví, že je Odpočinek stát ve státě. Pro vstup do něho musíte získat zvláštní povolení, má vlastní ekosystém, mocenskou strukturu a způsob fungování. Žijí v něm převážně staří lidé, kteří byli zakonzervováni. Díky tomu nestárnou a neumírají na stáří – neznamená to nicméně, že by byli před smrtí zcela ochráněni. Jak totiž velice rychle zjistíte, ve světě *Posmrtné predace* si smrt může najít každého. A mnohdy velmi překvapivým a kreativním způsobem…

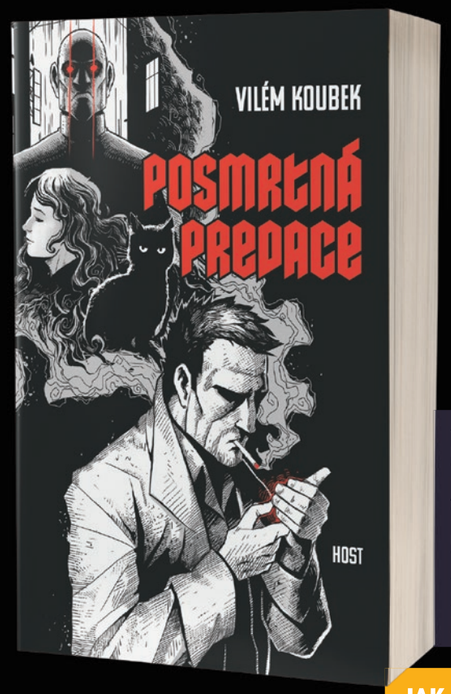

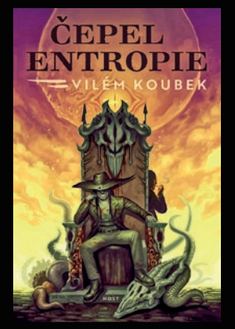

Po dvou akčních divokých jízdách čeká na čtenáře temný noir!

Vilém Koubek: Posmrtná predace

OBÁLKA **Jana Kilianová**

VYDAL **Host, Brno 2021**

STRAN **288**

CENA **349 Kč**

WWW.HOSTBRNO.CZ

Drsný svět zamrzlý v čase

Posmrtná predace zavádí čtenáře do světa, ve kterém stáří zvítězilo nad mládím. V Odpočinku žijí důchodci, kteří díky moderní technologii konzervace neumírají na stáří. Jejich svět tak vypadá jako něco z noční můry. Slevové akce v obchoďácích, narvané MHD a hospody, ale také třeba BDSM klubík nebo striptýzový bar, do kterého byste určitě nechtěli zajít. Mladí lidé v Odpočinku také žijí, spíše tedy živoří, a jak se brzy ukáže, poslední dobou páchají z neutěšené situace sebevraždy ve velkém. Nebo je za tím ještě něco dalšího?

Vilém Koubek se širší čtenářské obci představil v roce 2018, kdy mu nakladatelství Host vydalo splatterpunkovou jízdu *Čepel entropie*, o rok později pak zaujal *Organickou oprátkou*. Novinka *Posmrtná predace* má se svými předchůdci na pohled společné jen málo. Jedná se o potemnělou noirovou detektivku, kterou protékají hektolitry alkoholu, krve a dalších tělních tekutin, akce je tu pomalejší, a když už se něco semele, nese se to obvykle v duchu hospodských rvaček. Koubkův rukopis je však nezaměnitelný. V knize najdete řadu skvělých obratů, vtipných přirovnání a břitkých jazykových hrátek, které už v předchozích knihách získaly autorovi přízvisko básník české akční fantastiky. S klasickými představiteli tohoto žánru má novinka navíc společnou celou řadu prvků – hrdina ke čtenářům promlouvá prostřednictvím nikdy nekončícího monologu, v němž otrle glosuje okolní dění, s nikým nejedná v rukavičkách a černý humor a grafické násilí tu jdou ruku v ruce.

JAK VZNIKÁ KNIHA

Jak taková kniha vlastně vzniká? Vilém Koubek prozradil, že inspiraci k novince sbíral dlouho a velká část pocházela ze zpráv, útržků novinek a zajímavostí, na které narazil při práci jako žurnalista pro časopis *100 + 1 zahraniční zajímavost*. Ačkoli v knize narazíte na řadu obskurností, téměř žádná z nich není vymyšlená – autor si dal záležet, aby šlo o skutečné nebo jen lehce přibarvené události ze života. Nejvíce času mu prý zabralo poskládání světa ve své hlavě tak, aby byl funkční a zajímavý. Samotné napsání knihy pak trvalo lehce přes dva měsíce. Než *Posmrtná predace* spatřila světlo světa od nápadu po hotový rukopis, uplynul zhruba celý jeden rok.

Břitkost, co není pro každého

Kniha má celkem krátký rozsah, těch dvě stě osmdesát osm stran uteče jako nic. Příběh je v jádru přímočará novela sledující základní dějovou linii bez větších odboček a hrdina se tu s ničím nemaže. Na přetřes přijde všechno, co mu není po chuti – od mileniálů přes důchodce a ezoteriky až po antivaxi. Kousavě poetický styl však má i své stinné stránky.

Autor se podobně jako v *Organické oprátce* pouští tematicky na tenký a lehce tabuizovaný led, tentokrát si ovšem bere na paškál především nejstarší generaci a na jejich adresu se velmi výrazně vyhraňuje – nákupní šílenství, právo sedět v hromadné dopravě, ale i zkreslený úsudek při práci s informacemi, nic z toho nezůstane ušetřeno sarkastickému drobnohledu. Řada vtipů je ale až krutá a záleží tak, jestli se konkrétnímu čtenáři strefí do noty – hranice mezi humorem a nevkusem zde může být velmi tenká.

Sám sobě největším nepřítelem

Hlavní hrdina Vincent se na počátku jeví jako nesympatický debil s posttraumatickým syndromem a nechutí ke všem a všemu – klasickou devizou tradičních noirových detektivů. Postupem času vám ale začne přirůstat k srdci. Nebo spíš zadírat se pod nehty. Vincent se často dostává do svrabu a kvůli svému nepříjemnému chování je sám sobě největším nepřítelem. Velká část peripetií, které v Odpočinku zažije, pramení z toho, že si buď nevidí do pusy, nebo se od svého přímočarého úkolu najít jednoho stařík a odchýlí – a často pak končí v lepším případě s kocovinou, v horším rozmlácený na kaši. Navíc je to solitér, takže i když na sebe během knihy nabalí několik dalších postav jako hospodského Frantu, kočku Lžičku nebo sympatickou Matyldu, přezdívanou Mae, je nakonec *Posmrtná predace* hlavně jeho představení. Ačkoliv…

Jakmile se s Koubkem naladíte na stejnou notu, budete spokojeni. V novince vás čeká vše, co si od moderního noiru lze přát – výrazná stylizace, detektiv jako zkrachovalá troska, chlast, děvky, návštěva trochu netradičního strip baru a nadto spousta krve, mlátiček, hlášek a kousavého humoru. *Posmrtná predace* je prostě a jednoduše *love-or-hate* záležitost.

VILÉM KOUBEK (* 1988)
Od mládí se zabývá videoherní žurnalistikou. Po studiu českého jazyka na Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity se věnoval také editaci textů, díky níž začal spolu s Janou Kilianovou vydávat komiks *Korektor* (2014). V současnosti je redaktorem časopisu *100 + 1 zahraniční zajímavost*. Rád o sobě prohlašuje, že dokáže najít krásu i v nejextrémnějších zákoutích kultury, a svou vyhraněnost přenáší do psaní. Debutoval splatterpunkovým románem *Čepel entropie* (2018), na který navázal kritiky ceněnou postapokalyptickou sci-fi *Organická oprátka* (2019).

obrazový materiál: Host a archiv redakce